

РЕШЕНИЕ

№ 1099

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-B, в закрито заседание на шестия март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

Членове: Елена Радева

Цветанка Бенина

като разглежда докладваното от Цветанка Бенина Въззивно гражданско дело № 20221100503009 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463, ал. 1 ГПК

Образувано е по жалба вх. № 15565/25.02.2022 г. по описа на СГС, депозирана от Т. М. М. – длъжник по изп.д. № 20218510401688 срещу акт на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ – сметка за разпределение от 17.02.2022 г. В жалбата се излагат оплаквания за допуснати множество грешки в разпределението, както относно размера на сумите, тяхната дължимост, така и относно привилегиите на удовлетворяването им. В тази връзка жалбоподателят оспорва размера на адвокатското възнаграждение като признато вземане на кредитора „В.-Б“ЕООД, като твърди, че е в двоен размер над минималния такъв. Оспорва размера на разпределените разноски за такси по ТТЗЧСИ от 1536 лв. в полза на ЧСИ като неправилно начислени в частта по т. 5 ТТЗЧСИ – 36 броя връчвания на книжа от съдебния изпълнител в общ размер от 864 лв., който счита за несъответен на броя на връчванията и т. 11 ТТЗЧСИ – 8 броя присъединяване на вискатели в общ размер на 480 лв., като твърди, че присъединените вискатели са пет, което сочи да е видно и от сметката за разпределение. Оспорва разпределеното в т. 2 вземане в полза на държавата от 4.63 лв., като сочи, че действителният му титуляр е Столична община – район Студентски, доколкото е начислено като дължим данък върху имот, намиращ се на територията на съответната община. Оспорва разпределението в т. 3 относно вземането в размер на 4 274.13 лв., представляващо публично такова, дължимо в полза на държавата за неплатени здравни осигурителни вноски на жалбоподателката, като счита за приложима привилегията по чл. 137, ал. 2 ЗЗД, а именно удовлетворяване на привилегирания кредитор съразмерно на съотношението между събраната по изпълнителното дело сума и размера на дълга вместо посочената по чл. 136, ал. 2 ЗЗД. Оспорва разпределението в т. 4.2 по отношение вземането на М. Й. в общ размер на 8 156.64 лв., като счита същото за погасено по давност. Алтернативно и в случай, че не бъде уважено възражението за недължимост поради изтекла погасителна давност, оспорва разпределеното вземане към същия вискател за разноски по изпълнителното дело в размер на 1000 лв. – адвокатско възнаграждение, доколкото сумата в посочения размер надвишава

значително минималния такъв, съгласно приложимата Наредба. Обжалва разпределението и в т. 4.4 относно вземането на „АСВ“ЕООД в размер на сумата от 1 123.35 лв., като твърди, че същото е перемирано, като за събирането му не са били извършвани изпълнителни действия. Обжалва разпределението и в частта му в т. 4.5 относно вземането от 17 099.22 лв., представляващо неолихвяеми вземания, дължими в полза на С. Д. С., като оспорва да е включено в издаден в полза на вискателя изпълнителен лист и твърди, че представлява сума с неизяснен произход. Оспорва и присъдените в полза на този вискател разноски за адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 2000 лв., който счита за прекомерен. Обжалва разпределението и в т. 4.6 и т. 4.7 по отношение на вземането М. А. М. и „А.с.“ЕООД, посочено в изпълнителния лист като неделимо в размер на сумата от 15 145.37 лв., с оглед заявеното от кредитора М. М., че вземането му е погасено и няма претенции по отношение на него. В случай, че така въведеното оспорване не бъде уважено, оспорва включването в разпределението на сумата от 14 999.99 лв. – „неолихвяеми вземания“, доколкото не е предвидено в разпоредбите на чл. 76 ЗЗД и чл. 136 ЗЗД и не може да бъде установено дали е спазена законоустановената поредност на удовлетворяване. Моли атакуваното разпореждане за разпределение на суми от 17.02.2022 г. да бъде отменено.

По делото са постъпили становища от кредиторите „А.с.“ЕООД, А. Р. К., в които излагат доводи за законосъобразност на атакуваното разпределение, като молят жалбата срещу него да бъде оставена без уважение.

В мотивите си ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ излага становище за неоснователност на жалбата, като излага доводи за законосъобразност на процедурата по провеждане на публичната продажба на имота и извършеното разпределение на сумата, получена от проданта между кредиторите. В тази връзка излага доводи, че определеният адвокатски хонорар за защитата на вискателя в размер на 1032.32лв. е справедлив и съответен на извършените от упълномощения адвокат действия по изпълнителното дело. Поддържа, че разноските по т. 5 от ТТРЗЧСИ са обосновано начислени за изготвянето и връчването на съобщенията по изпълнителното дело. Счита за дължима и таксата от 60 лв. за присъединяване на вискателя „В.-Б“ЕООД, встъпил в качеството му на частен правопреемник въз основа на договор за цесия на вземанията на вискателя „С.с.“ООД. Оспорва и основателността на жалбата в частта за разпределените вземания при привилегията на чл. 136, т. 2 ЗЗД, като твърди, че разпределените суми за данъци са дължими в полза на Държавата чрез Общината. По отношение на дължимата в полза на М. Й. сума от 14 020.15 лв. – неолихвяеми вземания, сочи, че е присъединена въз основа на удостоверение от друг ЧСИ с основание „изтекли лихви до 24.09.2021г.“. По отношение на вземането на „АСВ“ЕООД, за което твърди да е настъпила перемпция, сочи че е прието за изпълнение въз основа на удостоверение по друго изпълнително дело и не може да бъде взето отношение относно него.

Съдът, като взе предвид оплакванията в жалбата, изложеното в становището на вискателя и мотивите на ЧСИ, както и материалите в приложеното изпълнително дело, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице в срока за това срещу акт, подлежащ на обжалване по реда на чл. 463, ал. 1 ГПК.

Видно от материалите по приложеното изпълнително дело, същото е било образувано по молба на „С.с.“ООД въз основа на изпълнителен лист от 09.06.2020г., издаден срещу длъжника Т. М. М. по гр.д.№ 14739/2019 г. по описа на СРС – 56 състав, за сумата от 12 200 лв. – главница по договори за заем, ведно със законната лихва

върху нея, считано от 13.03.2019г. до окончателното изплащане; 550 лв. – главница по договор за заем от 31.01.2019г., ведно със законната лихва за забава върху нея, считано от 01.05.2019г. до окончателното ѝ изплащане и 1603 лв. – разноси по делото. Посочен е способ на изпълнение – публична продан на собствения на длъжника недвижим имот, а именно 3/108 идеални части от следния недвижим имот, находящ се в гр. София, ж.к. Малинова долина, с площ от 1792 кв.м., представляващ поземлен имот с идентификатор 68134.1608.4735 от КККР на гр. София. С последваща молба от взыскателя с вх. № 74188/30.07.2021г. е посочен способ на изпълнение – публична продан на 3/108 идеални части от следния недвижим имот, находящ се в гр. София, ж.к. Малинова долина, с площ от 2018 кв.м., представляващ поземлен имот с идентификатор 68134.1608.4732 от КККР на гр. София.

По молба от взыскателя „С.с.“ООД с вх. № 83376/26.08.2021г. по изпълнителното дело при ЧСИ – М. П. е разпоредено конституиране на основание чл. 429 ГПК като присъединен кредитор в производството – „В.-Б“ЕООД, с оглед качеството му на цесионер по сключен с взыскателя Договор за прехвърляне на вземане от 27.07.2021 г. – с предмет вземанията – обект на принудително събиране по изпълнителното дело. Уведомление за настъпилата цесия е връчена на длъжника със съобщение на ЧСИ, получено на 07.09.2021г.

По молба на М. С. Й. с вх. № 95328/24.09.2021г., ЧСИ М. П. е постановил присъединяването ѝ като взыскател по изпълнителното дело. Към молбата е приложено Удостоверение от ЧСИ Р. Апостолова по изп.д.№ 20128480400121 за остатъка неудовлетворени вземания на взыскателя към 24.09.2021г., а именно – 5 500 евро – главница; 14 020.15 лв. – изтекли лихви до 24.09.2021г.; 1230 лв. – неолихвяема сума, състояща се от 1000 лв. – адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело и 230 лв. – авансово платени такси.

По молба на А. Р. К. с вх. № 103838/15.10.2021 г. на ЧСИ М. П. е постановено присъединяването ѝ като взыскател при присъединяване на изп.д.№ 20148410410435 на ЧСИ Н. М..

По молба на А. Р. К. с вх. № 109676/01.11.2021 г. на ЧСИ М. П. е постановено присъединяването ѝ като взыскател при присъединяване на изп.д.№ 4421/2015 г. на ЧСИ Н. М..

По молба на АСВ ЕАД с вх. № 110186/02.11.2021г. на ЧСИ М. П. е постановено присъединяването му като взыскател на основание удостоверение за присъединяване, издадено по изп.д.№ 20178410406042/2017г. на ЧСИ Н. М..

Приложено е Удостоверение изх. № 87947/01.11.2021г. на ЧСИ М. Бъзински относно дължимите в полза на взыскателя С. Д. С. суми по изп.д.№ 20188380404737, а именно – 35 800 лв. – главница; 27 720.44 лв. – законна лихва върху главницата, начислена за периода 21.03.2014 г. – 01.11.2021г.; 1 790 лв. – неустойка; 2000 лв. – адвокатско възнаграждение и 258 лв. и 4 843.96 лв.– такси по ТТРЗЧСИ.

С молба на „А.с.“ ЕООД вх. № 00683/05.01.2022 г. на ЧСИ М. П. е постановено присъединяването му като взыскател въз основа на удостоверение за присъединяване, издадено от ЧСИ С. А. по изп.д.№7/2021 г.

С Постановление за възлагане на недвижим имот изх. № 2481/21.01.2022 г. в полза на Х.С.С. е възложен имотът обект на публичната продан с идентификатор 68134.1608.4735 срещу продажната цена от 85 173 лв.

По изпълнителното дело е изготвена сметка за разпределение от 17.02.2022г., предявена на 17.01.2022г., на постъпилата сума от публичната продан на имотите в размер на 85 173 лв., с която са определени следните суми, подлежащи на изплащане – в 1. Сумата от 7 423.84 лв. – дължима в полза на взыскателя „В.-Б ЕООД, в която

разноски по изпълнителното дело, разноски по гражданското дело, главница и лихви към главницата; 2. Сумата от 8 156.64 лв. – дължима в полза на вискателя М. С. Й. – разноски по изпълнителното дело и лихва; 3. Сумата от 4721.26 лв., дължима в полза на вискателя А. Р. К. – разноски по изпълнителното и гражданското дело и лихви; 4. Сумата от 1 123.35 лв., дължима в полза на вискателя АСВ ЕАД - разноски по изпълнителното и гражданското дело и лихви; 5. Сумата от 22462.22 лв. - дължима в полза на вискателя С. Д. С. - разноски по изпълнителното и гражданското дело и неолихвяеми вземания; 6. Сумата от 15 145.37 лв. – дължима в полза на вискателя А.с. ЕООД – разноски по изпълнителното дело и лихви; 7. Сумата от 15 145.37 лв. – дължима в полза на вискателя М. А. - разноски по изпълнителното дело и лихви; 8. Сума от 4.63 лв. - дължима в полза на вискателя СО – район Студентски – неплатен данък върху недвижимия имот; 9. 4 247.13 лв. - дължима в полза на вискателя ТД на НАП-София град; 10. Сумата от 200 лв. – дължима в полза на вещото лице и т. 11. Сумата от 6 543.20 лв. – дължими такси в полза на ЧСИ по ТТРЗЧСИ.

Видно от материалите по приложената преписка по изпълнителното дело по описа на ЧСИ М. П., за извършваните действия от съдебния изпълнител са били изпращани съобщения за уведомяването на съответно заинтересованите лица и което е дължимо за редовност на процедурата по извършване на публичната продажба на имота, както и предявяване на разпределението, предмет на обжалване. В този смисъл, по почин на съдебния изпълнител са изпратени 24 съобщения за насрочения опис на недвижимия имот – обект на публичната продажба, като такива са адресирани до съсобствениците на имота, до вискателя и до кредиторите, в чиято полза е вписана възбрана върху имота. Съгласно чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК, насрочването на изпълнението срещу несеквестрируемо имущество може да бъде обект на обжалване, като насрочването на опис върху имота при провеждане на публична продажба е сред действията, подлежащи на съдебен контрол чрез обжалването им, поради което се дължи съобщаването му на лицата, притежаващи съответни вещни права върху имота и лицата с обезпечено вземане чрез наложена възбрана върху имота; уведомен е и вискателят „В. -Б“ЕООД. Изпращането на съобщенията до съсобствениците на имота е съобразно предвиденото в чл. 500 ГПК за извършване на опис върху целия имот и в случаите при насрочване на изпълнението само върху идеална част от него, поради което останалите съсобственици, освен длъжника, следва да бъдат надлежно уведомени и предвид установената възможност за продажба на целия имот. Уведомяването на кредиторите, в чиято полза имотът е бил възбранен е било извършено, с оглед възможността за присъединяването им като вискатели в производството по реда на чл. 456 ГПК и от която възможност последните са се възползвали, видно от материалите по делото.

Изпратени са и 10 броя съобщения за предявяване на разпределението, адресирани до длъжника и 9 броя присъединени вискатели, в приложение разпоредбата на чл. 462, ал. 1 ГПК. Със съобщение в изпълнителното производство е изпратена и поканата за доброволно изпълнение до длъжника, както и уведомлението до длъжника за настъпилата цесия по отношение на вземането – предмет на принудителното изпълнение. Съгласно т. 5 от ТТРЗЧСИ, за изготвяне и връчване на съобщение – покана, уведомление, книжа, се дължи такса в полза на съдебния изпълнител в размер на сумата от 20 лв. без ДДС /24 лв. с ДДС/, като с оглед връчените 36 броя съобщения по изпълнителното дело, дължимият общ размер на таксата възлиза на 864 лв., в какъвто размер и посочената такава като дължима в т. 1 от разпределението. Поради това, жалбата в тази част съдът намира за неоснователна.

В т. 11 от ТТРЗЧСИ е предвидено начисляване на такса за присъединяването на вискател в размер на 60 лв. Видно от материалите по изпълнителното дело, присъединени вискатели на основание чл. 456, ал. 2 ГПК и въз основа издадени

удостоверения от съответния ЧСИ са следните лица- М. Й., А. К. – с удостоверения от две изпълнителна дела, АСВ ЕАД, С. С., М. М. и А.с. ЕООД. Вземанията на държавата за данъци са присъединени за събиране по изпълнителното дело, съгласно удостоверение за дължими данъци, издадено от съответната Община. Присъединяването в производството за събиране на вземания по две изпълнителни дела в полза на вискателя А. К., съдът намира, че макар и дължими в полза на едно лице, присъединяването е извършено на отделни основания и въз основа на две удостоверения, което е релевантно при определяне на дължимата такса – по отделно за всяко от тях. При това положение, правилно са възложени разноси в размер на 480 лв. на основание присъединяване на 8 броя вискатели и съгласно т. 1 от разпределението.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 2 ДОПК, публични са държавните и общинските вземания за данъци, като съгласно чл. 163, ал. 3 ДОПК публичните вземания се събират от НАП, като е предвидена възможност за събирането им и по реда на ГПК, какъвто е и настоящият случай. За създаването, статута, устройството и дейността на НАП е създаден Закон за НАП, като в текста на чл. 2 и чл. 3 е предвидено възлагането в правомощията на Агенцията събирането на публични вземания, постъпващи в бюджета на държавата, каквито са и данъците, макар и платими през бюджета на съответната община. С оглед на това, съдът намира за приложима привилегията, възприета и в обжалваното разпределение по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД по отношение на вземането в размер на 4.63 лв. – незаплатен данък върху недвижимия имот и включено в т. 8, поради което жалбата и в тази част се явява неоснователна. Аналогични са изводите и относно сумата в т.9 от разпределението от 4 274.13 лв. – за неплатени здравноосигурителни вноски, които представляват също публични такива. Поставянето им за удовлетворяване съобразно привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД съдът намира за законосъобразно, като неоснователни се явяват възраженията в жалбата, доколкото е бил спазен предвидения в закона ред за удовлетворяване.

По отношение изложените доводи в жалбата за недължимост на вземането в полза на АСВ ЕАД в размер на сумата от 1123.35 лв., поради настъпила перемпция и основание за прекратяване на изпълнителното производство, съдът намира същите за неоснователни. Прекратяването на изпълнителното производство по силата на закона, поради непредприемане от страна на вискателя на действия по изпълнението в период повече от две години, е предвидено като основание за това в нормата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Вискателят АСВ ЕАД е присъединен въз основа на удостоверение от ЧСИ Н. М. и отправено от него искане от 02.11.2021г. С приложеното към молбата удостоверение за присъединяване с изх. № 073573/05.10.2021г., издадено по изп.д.№ 20178410406042/2017 г. по описа на ЧСИ – Н. М. с рег. № 841 на КЧСИ, присъединеният вискател АСВ ЕАД се легитимира като носител на вземането обект на изпълнението и което се явява достатъчно за преценката от страна на съдебния изпълнител при насочване на изпълнението съобразно разпоредбата на чл. 426 ГПК във вр. чл. 427, ал. 5 ГПК. Същински изпълнителни действия от категорията на прекъсващи течението на 2-годишния срок, свързан с перемиране на изпълнението, са предприетите по инициатива на вискателя, а именно - насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. В случая, с присъединяването като вискател по изпълнителното дело, АСВ ЕАД е извършил действие по прекъсване на 2-годишния срок по смисъла на процесуалната норма, като в периода преди това не може да бъде извършена преценка за настъпила перемпция по другото изпълнително дело. От тази дата – 02.11.2021 г. до датата на сметката за разпределение - 17.02.2022 г. не е изминал период повече от две години, поради което

да е настъпила перемпция и основаниято за прекратяване на производството по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. В този смисъл, съдът приема, че вземането е дължимо и правилно е включено като подлежащо на удовлетворяване в т. 4 от разпределението.

Неоснователни намира доводите в жалбата относно включване в разпределението на сумата от 8 156.64 лв., дължима в полза на присъединения кредитор М. Й., като се сочи погасяването ѝ по давност. Съгласно разпоредбата на чл. 120 ЗЗД, давността не се прилага служебно, поради което съдебният изпълнител дължи провеждане на принудително изпълнение на възложените за събиране вземания, в случая по удостоверение от ЧСИ Р.А., като вземането е дължимо в полза на присъединения взыскател М. Й. и правилно е включено за удовлетворяване в т. 2 от разпределението и с оглед характера му – разноски по изпълнението и начислени лихви, с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД.

Неоснователно намира изложеното в жалбата за недължимост на вземането в размер на 17 099.22 лв. в полза на взыскателя С. С., доколкото не е включено в издаден в негова полза изпълнителен лист. Видно от материалите по изпълнителното дело, взыскателят е присъединен въз основа на удостоверение от ЧСИ М.Б., в което се включени сумите за разноски по изпълнението и по гражданското дело за установяване на вземането, както и за неустойка в размер на 1790 лв. Посочена е като дължима и законна лихва за забава, начислена за посочен период в размер на сумата от 27 720.44 лв. По реда на привилегията и в съотношение с вземанията на другите кредитори спрямо общия размер на подлежащата за разпределение сума, в т. 5 са включени разноските по изпълнението и част от дължимата законна лихва за забава и неустойката от 1790 лв., като общият размер на сумата е посочен на 17 099.22 лв., която представлява посоченото като неолихвяемо вземане. Последното съдът приема за еднозначно, с оглед характера на посочените в удостоверението вземания, като видно е, че неолихвяеми са само вземанията за неустойка, за законна лихва за забава, като разноските са поставени в отделни точки и не са предмет на жалбата. Същата намира за неоснователна и в тази част.

Не се установява сумата от 15 145.37 лв., дължима в полза на присъединения взыскател М. М. да е погасена чрез плащане или последният да е заявил, че не я претендира, в какъвто смисъл са доводите на жалбоподателя. Същата е посочена и като предмет на принудителното изпълнение в удостоверението от ЧСИ С. А. с цел присъединяване на кредитора в изпълнителното производство. Включените в т. 6 и т. 7 от разпределението суми от по 15 145.37 лв. за неолихвяеми вземания – разноски по изпълнението и лихви, съдът намира за възложени при спазване на законоустановена поредност на удовлетворяване по чл. 137 ЗЗД - след изчерпване на ползващите се с привилегията по чл. 136 ЗЗД. Разпределението е изготвено и съобразно нормата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД, според текста на която при недостатъчно на постъпилата сума, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и главницата.

С оглед всичко гореизложеното, настоящият съдебен състав намира атакуваното разпореждане от 17.02.2022 г. за разпределение на постъпилата в резултат на проведена публична продажба имот сума от 85 173 лв. за законосъобразно, поради което жалбата срещу него намира за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ вх. № 15565/25.02.2022 г. по описа на СГС,

депозирана от Т. М. М. – длъжник по изп.д. № 20218510401688 срещу акт на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ – сметка за разпределение от 17.02.2022 г.

Решението може да се обжалва пред САС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____